

USTAWA
z dnia 19 września 2007 r.

**Opracowano na pod-
stawie: Dz.U. z 2007
r. Nr 192, poz. 1381.**

**o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz o zmianie niektórych
innych ustaw^{1) 2)}**

Art. 1.

W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874 i Nr 176, poz. 1238) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ustawa określa również:

- 1) zasady działania Inspekcji Transportu Drogowego;
- 2) odpowiedzialność za naruszenie obowiązków lub warunków przewozu drogowego:
  - a) przedsiębiorców i innych podmiotów wykonujących przewóz drogowy lub inne czynności związane z tym przewozem,
  - b) kierowców.”;

2) w art. 54:

a) w ust. 2 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5-10 w brzmieniu:

„5) opracowuje, we współpracy z Komendantem Głównym Policji, Komendantem Głównym Straży Granicznej, Szefem Służby Celnej oraz Głównym Inspektorem Pracy, jednolitą krajową strategię kontroli przepisów w zakresie czasu jazdy i czasu postoju, obowiązkowych przerw i czasu odpoczynku kierowców;

6) zapewnia uczestnictwo Inspekcji, co najmniej sześć razy w roku, w skoordynowanych z właściwymi organami kontrolnymi innego państwa członkowskiego lub państw członkowskich Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, kontrolach drogowych kierowców pojazdów objętych zakresem stoso-

---

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2006/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie minimalnych warunków wykonywania rozporządzeń Rady (EWG) nr 3820/85 i nr 3821/85 dotyczących przepisów socjalnych odnoszących się do działalności w transporcie drogowym oraz uchylającej dyrektywę Rady 88/599/WE (Dz. Urz. UE L 102 z 11.04.2006, s. 35).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności, ustawę z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych oraz ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców.

wania rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym (Dz.Urz. WE L 370 z 31.12.1985, str. 8 oraz Dz.Urz. WE L 274 z 9.10.1998, str. 1) oraz rozporządzenia (WE) nr 561/2006; kontrole takie są wykonywane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i mogą być przeprowadzane wspólnie z polskimi organami kontrolnymi;

- 7) realizuje, co najmniej raz w roku, wspólny z właściwymi organami odpowiedzialnymi za kontakty wewnątrzspółnotowe w zainteresowanych państwach członkowskich Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, program szkolenia w zakresie najlepszych praktyk kontrolnych oraz wymiany pracowników;
- 8) udziela właściwym organom innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, niezbędnej pomocy i wyjaśnień w sytuacji, kiedy brak jest wystarczających danych do stwierdzenia w czasie kontroli drogowej przeprowadzanej na terytorium tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, że kierowca pojazdu zarejestrowanego w Rzeczypospolitej Polskiej, naruszył przepisy w zakresie czasu jazdy i czasu postoju, obowiązkowych przerw i czasu odpoczynku;
- 9) zapewnia uczestnictwo swojego przedstawiciela w Komitecie wspierającym Komisję Europejską, ustanowionym zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym;
- 10) wymienia z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, przynajmniej raz na sześć miesięcy lub w indywidualnych przypadkach na szczególne żądanie, informacje dostępne na podstawie art. 19 ust. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym i art. 22 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 561/2006.”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Główny Inspektor Transportu Drogowego raz na dwa lata przedkłada Radzie Ministrów, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw transportu, jednolitą krajową strategię kontroli, w terminie do dnia 30 listopada.”;

3) uchyla się art. 54a ;

4) po art. 54a dodaje się art. 54b w brzmieniu:

„Art. 54b. 1. Główny Inspektor Transportu Drogowego jest organem odpowiedzialnym za kontakty wewnątrzspółnotowe w zakresie kontroli przepisów dotyczących czasu jazdy i czasu postoju, obowiązkowych przerw i czasu odpoczynku kierowców wykonujących przewozy drogowe.

2. Główny Inspektor Transportu Drogowego, Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, Szef Służby Cel-

nej oraz Główny Inspektor Pracy prowadzą rejestry danych statystycznych dotyczących kontroli czasu jazdy i czasu postoju, obowiązkowych przerw i czasu odpoczynku kierowców wykonujących przewozy drogowe, według następujących kategorii:

1) w przypadku kontroli drogowych:

- a) kategoria drogi: krajowe, wojewódzkie, powiatowe lub gminne,
- b) państwo, w którym kontrolowany pojazd jest zarejestrowany,
- c) rodzaj tachografu: analogowy lub cyfrowy;

2) w przypadku kontroli na terenie przedsiębiorstw:

- a) kategoria przewozu drogowego: międzynarodowy lub krajowy, przewóz osób lub rzeczy, przewóz na potrzeby własne lub transport drogowy,
- b) wielkość taboru przedsiębiorstwa,
- c) rodzaj tachografu: analogowy lub cyfrowy.

3. Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, Szef Służby Celnej oraz Główny Inspektor Pracy przekazują Głównemu Inspektorowi Transportu Drogowego w formie pisemnej i elektronicznej dane statystyczne, o których mowa w ust. 2, w terminie do dnia 31 lipca roku następującego po roku sprawozdawczym.

4. Główny Inspektor Transportu Drogowego przekazuje Komisji Europejskiej zbiorcze dane statystyczne uzyskane, zgodnie z ust. 3, w terminie do dnia 30 września po upływie dwuletniego okresu objętego sprawozdaniem.”;

5) po art. 76 dodaje się art. 76a w brzmieniu:

„Art. 76a. Uprawnienia kontrolne inspektorów Inspekcji Transportu Drogowego przysługują również pracownikom Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego przy spełnieniu warunków, o których mowa w art. 71 i art. 76 ust.1.”;

6) art. 81 otrzymuje brzmienie:

„Art. 81. Dane i informacje przekazują do ewidencji:

- 1) wojewódzki inspektor;
- 2) Komendant Główny Straży Granicznej, Szef Służby Celnej, Główny Inspektor Pracy, właściwy miejscowo komendant wojewódzki Policji, zarządcy dróg.”;

7) w art. 87:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podczas wykonywania przewozu drogowego kierowca pojazdu samochodowego, z zastrzeżeniem ust. 4, jest obowiązany mieć przy sobie i okazywać, na żądanie uprawnionego organu kontroli, kartę opłaty drogowej, kartę kierowcy, zapisy urządzenia rejestrującego samoczynnie prędkość jazdy, czas jazdy i czas postoju, obowiązkowe przerwy i czas odpoczynku oraz zaświadczenie albo oświadczenie, o których mowa w

art. 31 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców (Dz. U. z 2004 r. Nr 92, poz. 879, z 2005 r. Nr 180, poz. 1497 oraz z 2007 r. Nr 99, poz. 661), a ponadto:

- 1) wykonując transport drogowy – wypis z licencji;
  - 2) wykonując przewóz drogowy osób:
    - a) przy wykonywaniu przewozów regularnych i regularnych specjalnych – odpowiednie zezwolenie lub wypis z zezwolenia wraz z obowiązującym rozkładem jazdy,
    - b) przy wykonywaniu międzynarodowych przewozów waha-dłowych lub okazjonalnych – odpowiednie zezwolenie lub formularz jazdy,
    - c) przy wykonywaniu międzynarodowych przewozów na po-trzeby własne – formularz jazdy,
    - d) oryginał albo poświadczoną za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę kserokopię decyzji, o której mowa w art. 20a ust. 2, jeżeli została wydana;
  - 3) wykonując przewóz drogowy rzeczy – dokumenty związane z przewożonym ładunkiem, a także:
    - a) odpowiednie zezwolenie wymagane w międzynarodowym transporcie drogowym,
    - b) dokumenty wymagane przy przewozie drogowym towarów niebezpiecznych,
    - c) świadectwo wymagane zgodnie z Umową o międzynaro-dowych przewozach szybko psujących się artykułów żywno-ściowych i o specjalnych środkach transportu przeznaczo-nych do tych przewozów (ATP), sporządzonej w Genewie dnia 1 września 1970 r. (Dz.U. z 1984 r. Nr 49, poz. 254),
    - d) zezwolenie na przejazd pojazdu, z ładunkiem lub bez ładun-ku, o masie, naciskach osi lub wymiarach przekraczających wielkości określone w odrębnych przepisach,
    - e) dokumenty wymagane przy przewozie zwierząt,
    - f) dokumenty wymagane przy przewozie odpadów,
    - g) certyfikat potwierdzający spełnienie przez pojazd odpowied-nich wymogów bezpieczeństwa lub warunków dopuszczenia do ruchu, jeżeli jest wymagany;
  - 4) w międzynarodowym transporcie drogowym – świadectwo kie-rowcy, jeżeli jest wymagane.”,
- b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
- „5. Podmiot wykonujący przewozy drogowe lub przewóz, o którym mowa w art. 3 ust. 2, przechowuje przez okres jednego roku, licząc od dnia otrzymania, przekazane mu przez organy kontrolne dokumenty i proto-koły z wyników kontroli przeprowadzonych na jego terenie lub podczas kontroli drogowej w zakresie czasu jazdy i czasu postoju, obowiązkowych przerw i czasu odpoczynku kierowców, wykonujących przewóz na jego rzecz.”;

8) art. 88 otrzymuje brzmienie:

„Art. 88. Przepisy art. 87 nie naruszają, wynikających z odrębnych ustaw lub umów międzynarodowych, praw i obowiązków kierowców i podmiotów wykonujących przewóz drogowy.”;

9) art. 89 otrzymuje brzmienie:

„Art. 89. 1. Do kontroli dokumentów, o których mowa w art. 87, oraz warunków w nich określonych, z zastrzeżeniem ust. 2, uprawnieni są:

- 1) funkcjonariusze Policji;
- 2) inspektorzy Inspekcji Transportu Drogowego;
- 3) funkcjonariusze celni;
- 4) funkcjonariusze Straży Granicznej;
- 5) upoważnieni pracownicy zarządców dróg publicznych - z wyłączeniem dokumentów, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 lit. a i ust. 4;
- 6) inspektorzy Państwowej Inspekcji Pracy - w odniesieniu do zapisów urządzenia rejestrującego samoczynnie prędkość jazdy oraz czas jazdy i postoju;
- 7) upoważnieni pracownicy właściwego organu, o którym mowa w art. 18 ust. 1 - w odniesieniu do przewozów regularnych i regularnych specjalnych.”;

2. Upoważnieni pracownicy, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 7, nie są uprawnieni do kontroli zapisów urządzenia rejestrującego samoczynnie prędkość jazdy, czas jazdy i czas postoju, obowiązkowe przerwy i czas odpoczynku oraz zaświadczeń i oświadczeń, o których mowa w art. 31 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców.

3. Kontrole drogowe wykonuje się w odpowiednim miejscu i czasie tak, aby utrudnić kierowcom prowadzącym pojazdy omijanie punktów kontroli, oraz bez dyskryminacji ze względu na:

- 1) kraj rejestracji pojazdu;
- 2) kraj zamieszkania kierowcy;
- 3) kraj siedziby przedsiębiorstwa;
- 4) początkowy i docelowy punkt podróży;
- 5) rodzaj tachografu: analogowy lub cyfrowy.

4. Uprawnione osoby do kontroli zapisów urządzenia rejestrującego samoczynnie prędkość jazdy, czas jazdy i czas postoju, obowiązkowe przerwy i czas odpoczynku zaopatrzeni są w:

- 1) wykaz podstawowych elementów podlegających kontroli na drodze i na terenie podmiotu wykonującego przewozy drogowe;
- 2) standardowe wyposażenie.

5. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych i ministrem właści-

wym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki, tryb i sposób przeprowadzania kontroli w zakresie przewozu drogowego;
  - 2) wzory dokumentów stosowane przez osoby uprawnione do tej kontroli;
  - 3) sposób przeprowadzania kontroli w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących okresów prowadzenia pojazdu, obowiązkowych przerw oraz czasu odpoczynku kierowcy, podczas kontroli drogowych i kontroli w przedsiębiorstwie, a także wymagane standardowe wyposażenie osób dokonujących tej kontroli i wykaz podstawowych elementów, które jej podlegają;
  - 4) rodzaj danych statystycznych gromadzonych w wyniku kontroli i rejestrowanych przez organy kontrolne, a także tryb, sposób i wzory dokumentów do ich przekazywania do Głównego Inspektora Transportu Drogowego;
  - 5) system oceny ryzyka podmiotów wykonujących przewóz drogowy w zakresie występowania naruszeń dotyczących czasu prowadzenia pojazdu, obowiązkowych przerw i czasu odpoczynku kierowców
- uwzględniając przepisy Unii Europejskiej, opracowania i wytyczne Komisji Europejskiej, względną liczbę i wagę popełnianych naruszeń przepisów rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urzędzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym oraz rozporządzenia (WE) nr 561/2006 oraz potrzebę zapewnienia efektywności i skuteczności kontroli przewozów drogowych.”;

10) w art. 90a:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, Szef Służby Celnej, oraz wojewódzki inspektor transportu drogowego, a w zakresie, o którym mowa w pkt 2, również Główny Inspektor Pracy, przekazują Głównemu Inspektorowi Transportu Drogowego zbiorczą informację dotyczącą kontroli:

- 1) stanu technicznego pojazdów - co dwa lata, w terminie do dnia 31 stycznia po upływie dwuletniego okresu objętego sprawozdaniem;
  - 2) przestrzegania przepisów dotyczących czasu jazdy i czasu postoju pojazdu, obowiązkowych przerw oraz czasu odpoczynku kierowcy - co dwa lata, w terminie do dnia 31 lipca po upływie dwuletniego okresu objętego sprawozdaniem
- na odpowiednich formularzach.

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy do przekazywania danych, o których mowa w ust. 2, uwzględniając zakres niezbędnych danych.”

11) w art. 92a ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) obowiązku posiadania w pojeździe wymaganych dokumentów, o których mowa w art. 87 ust. 1-4.”.

Art. 2.

W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115 i Nr 23, poz. 136) w art. 13g:

1) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, nakłada się na:

- 1) podmiot wykonujący przejazd;
- 2) nadawcę, załadowcę lub spedytora ładunku, jeżeli okoliczności sprawy i dowody jednoznacznie wskazują, że podmiot ten miał wpływ lub godził się na powstanie naruszenia obowiązków lub warunków przewozu drogowego.”;

2) po art. 20 dodaje się art. 20a w brzmieniu:

„Art. 20a. Do zarządcy drogi, o którym mowa w art. 19 ust. 2 pkt 1 i 2, należy ponadto budowa, przebudowa, remont i utrzymanie:

- 1) parkingów przeznaczonych dla postoju pojazdów wykonujących przewozy drogowe, wynikającego z konieczności przestrzegania przepisów o czasie prowadzenia pojazdów oraz przepisów o ograniczeniach i zakazach ruchu drogowego;
- 2) miejsc wykonywania kontroli ruchu i transportu drogowego, przeznaczonych w szczególności do ważenia pojazdów.”.

Art. 3.

W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087 z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Kontrola ciśnieniowych urządzeń transportowych w rozumieniu ustawy z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz.U. Nr 199, poz. 1671, z późn. zm.⁴⁾) prowadzona jest zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów rozdziału 6 niniejszej ustawy.”;

2) w art. 38

a) w ust. 2 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) wojewódzcy inspektorzy transportu drogowego.”

b) w ust. 3 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 Nr 64, poz. 565 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1832 i 1834 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 124.

⁴⁾ Zmiany tekstu wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 97, poz. 962 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 90, poz. 757 i Nr 141, poz. 1184, z 2006 r. Nr 249, poz. 1834 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1238.

„9) wojewódzcy inspektorzy transportu drogowego.”;

3) w art. 39a:

a) w ust. 3 po pkt 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) art. 19p ust. 4 i 5 ustawy z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych.”,

b) po ust. 4a dodaje się ust. 4b w brzmieniu:

„4b. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do ciśnieniowych urządzeń transportowych w rozumieniu ustawy z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych.”.

Art. 4.

W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 199, poz. 1671, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) właściwy miejscowo komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej – w sprawach:

a) sprawozdawczości wypadkowej,

b) nadzoru nad czynnościami ładunkowymi i postojem pojazdów z towarami niebezpiecznymi.”;

2) art. 19n otrzymuje brzmienie:

„Art. 19n. 1. Kontrolę spełniania wymagań przez ciśnieniowe urządzenia transportowe prowadzi wojewódzki inspektor transportu drogowego. Postępowanie w tym zakresie wszczyna się z urzędu lub na wniosek.

2. Przedmiotem kontroli mogą być wprowadzone do obrotu ciśnieniowe urządzenia transportowe, prawidłowość ich oznakowania oraz dotycząca ich dokumentacja techniczna. Z przeprowadzonych czynności kontrolnych sporządza się protokół.

3. Wojewódzki inspektor transportu drogowego przeprowadza lub zleca przeprowadzenie badania ciśnieniowych urządzeń transportowych specjalistycznej jednostce.

4. Z przeprowadzonych w ramach kontroli badań sporządza się sprawozdanie, które dołącza się do protokołu kontroli, o którym mowa w ust.2.”;

3) art. 19o otrzymuje brzmienie:

„Art. 19o. 1. W przypadku stwierdzenia przez wojewódzkiego inspektora transportu drogowego, że ciśnieniowe urządzenie transportowe spełnia wymagania lub oznakowanie znakiem Ę tego urządzenia zostało dokonane zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału, koszty związane z badaniami ponosi Skarb Państwa.

⁵⁾ Zmiany tekstu wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 97, poz. 962 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 90, poz. 757 i Nr 141, poz. 1184, z 2006 r. Nr 249, poz. 1834 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1238.

2. Jeżeli przeprowadzone badania wykazą, że ciśnieniowe urządzenie transportowe nie spełnia wymagań lub oznakowanie znakiem Ę tego urządzenia zostało dokonane niezgodnie z przepisami niniejszego rozdziału, koszty tych badań ponosi podmiot lub osoba, która wprowadziła to urządzenie do obrotu.
3. Wojewódzki inspektor transportu drogowego ustala w drodze decyzji, opłatę za przeprowadzone badania, o których mowa w ust. 2, uwzględniając rzeczywiste koszty badań a także rodzaj, konstrukcję i właściwości użytych materiałów, wyposażenie w osprzęt lub wykonanie połączeń i wiek badanego ciśnieniowego urządzenia transportowego oraz stopień skomplikowania i zakres tych badań.
4. Od decyzji ustalającej opłatę przysługuje podmiotowi lub osobie, o których mowa w ust. 2, odwołanie do Głównego Inspektora Transportu Drogowego, w terminie 14 dni od dnia doręczenia tej decyzji.
5. Decyzji, o której mowa w ust. 3, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.
6. Opłatę, o której mowa w ust. 3, uiszcza się w terminie 21 dni od dnia doręczenia decyzji. W przypadku nieuiszczenia opłaty w terminie podlega ona ściągnięciu w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.⁶⁾).
7. Opłata, o której mowa w ust. 3, stanowi dochód budżetu państwa.”;

4) art. 19p otrzymuje brzmienie:

„Art. 19p. 1. W przypadku stwierdzenia, że:

- 1) ciśnieniowe urządzenie transportowe nie spełnia wymagań;
  - 2) oznakowanie znakiem Ę ciśnieniowego urządzenia transportowego zostało dokonane niezgodnie z przepisami niniejszego rozdziału
- wojewódzki inspektor transportu drogowego wydaje w tym zakresie decyzję i nakazuje jednocześnie zapewnić w określonym terminie zgodność ciśnieniowego urządzenia transportowego z wymaganiami lub warunkami określonymi w art. 19ł ust. 1 albo wycofać urządzenie z obrotu.
2. Wojewódzki inspektor transportu drogowego po upływie terminu ustalonego w decyzji, o której mowa w ust. 1, przeprowadza kontrolę mającą na celu ustalenie, czy niezgodność została usunięta w wyznaczonym terminie albo, czy ciśnieniowe urządzenie transportowe zostało wycofane z obrotu.
  3. Wojewódzki inspektor transportu drogowego wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeżeli:

---

⁶⁾ Zmiany tekstu wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 157, poz. 1119 i Nr 187, poz. 1381 oraz z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 115, poz. 794, Nr 176, poz. 1243 i Nr 192, poz. 1378.

- 1) nie stwierdzi naruszeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2;
  - 2) niezgodność ciśnieniowego urządzenia transportowego z wymaganiami lub z warunkami określonymi w art. 19ł ust. 1 została usunięta albo urządzenie zostało wycofane z obrotu;
  - 3) postępowanie z innych przyczyn stało się bezprzedmiotowe.
4. Wojewódzki inspektor transportu drogowego, w przypadku nie-usunięcia niezgodności, o której mowa w ust. 1, wydaje decyzję o ograniczeniu albo zakazie dalszego wprowadzania do obrotu transportu lub użytkowania ciśnieniowego urządzenia transportowego albo nakazującą wycofanie tego urządzenia z obrotu, zawiadamiając o tym w terminie 14 dni Głównego Inspektora Transportu Drogowego. O podjętej przez wojewódzkiego inspektora transportu drogowego decyzji i przyczynach jej podjęcia Główny Inspektor Transportu Drogowego niezwłocznie informuje Komisję Europejską.
  5. Wojewódzki inspektor transportu drogowego w przypadku stwierdzenia, że ciśnieniowe urządzenie transportowe właściwie oznakowane, we właściwy sposób utrzymywane i użytkowane zgodnie z przeznaczeniem może stwarzać zagrożenie zdrowia, bezpieczeństwa osób, zwierząt domowych lub zagrożenie mienia, podczas transportu lub użytkowania, może wydać decyzję o ograniczeniu lub zakazie dalszego wprowadzania do obrotu, transportu lub użytkowania kwestionowanego urządzenia albo nakazującą wycofanie tego urządzenia z obrotu, zawiadamiając o tym w terminie 14 dni Głównego Inspektora Transportu Drogowego. O podjętej przez wojewódzkiego inspektora transportu drogowego decyzji i przyczynach jej podjęcia Główny Inspektor Transportu Drogowego niezwłocznie informuje Komisję Europejską.
  6. Jeżeli na ciśnieniowym urządzeniu transportowym niezgodnie z wymaganiami umieszczono oznakowanie Đ, wojewódzki inspektor transportu drogowego zawiadamia o tym właściwe organy i informuje o tym Głównego Inspektora Transportu Drogowego. Główny Inspektor Transportu Drogowego informuje o tym Komisję Europejską oraz inne państwa członkowskie Unii Europejskiej, państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”;
- 5) art. 19s otrzymuje brzmienie:
- „Art. 19s. Do procedur oceny zgodności ciśnieniowych urządzeń transportowych, procedur ponownej oceny zgodności ciśnieniowych urządzeń transportowych, procedur okresowych badań, określenia towarów niebezpiecznych innych klas niż klasa 2 przewożonych ciśnieniowymi urządzeniami transportowymi, sposobu oznakowania ciśnieniowych urządzeń transportowych oraz wzoru znaku Đ stosuje się odpowiednio przepisy wydane przez ministra właściwego do spraw transportu na podstawie art. 29 ustawy z dnia 31 marca 2004 r. o przewozie kolejną towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 97, poz. 962, z 2005 r. Nr 141, poz. 1184, z 2006 r. Nr 249, poz. 1834 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1238).”;

6) po art. 19s dodaje się art. 19t w brzmieniu:

„Art. 19t. W sprawach związanych z wykonywaniem zadań, o których mowa w niniejszym rozdziale organem właściwym jest wojewódzki inspektor transportu drogowego, a organem wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego - Główny Inspektor Transportu Drogowego.”;

7) w art. 29 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Osoby przeprowadzające kontrolę, o których mowa w ust. 1 pkt 1-5, są obowiązane podczas każdej kontroli wypełnić listę kontrolną.”;

8) po art. 33a dodaje się art. 33 b w brzmieniu:

„Art. 33b. Orzekanie w sprawach, o których mowa w art. 33a, następuje w trybie określonym w przepisach ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. - Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz.U. z 2001 r. Nr 106, poz. 1148, z późn. zm.⁷⁾).”.

Art. 5.

W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców (Dz. U. z 2004 r. Nr 92, poz. 879, z 2005 r. Nr 180, poz. 1497 oraz z 2007 r. Nr 99, poz. 661) w art. 31 wprowadza się następujące zmiany:

1) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku, gdy kierowca przebywał na zwolnieniu lekarskim od pracy z powodu choroby, na urlopie wypoczynkowym lub gdy prowadził inny pojazd wyłączony z zakresu stosowania rozporządzenia (WE) nr 561/2006, podmiot wykonujący przewóz drogowy wystawia zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1 na elektronicznym oraz przeznaczonym do druku formularzu, o którym mowa w Decyzji Komisji nr 2007/230/WE z dnia 12 kwietnia 2007 r. w sprawie formularza dotyczącego przepisów socjalnych odnoszących się do działalności w transporcie drogowym (Dz. Urz. UE L 99 z 14.4.2007, str. 14), a kierowca to zaświadczenie podpisuje.”;

2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy ust. 1-2a stosuje się odpowiednio do kierowcy niezatrudnionego przez przedsiębiorcę, lecz wykonującego osobiście przewozy na jego rzecz oraz do przedsiębiorcy osobiście wykonującego przewozy drogowe, z tym że przedsiębiorca osobiście wykonujący przewozy drogowe przedkłada stosowne oświadczenie.”.

Art. 6.

W terminie do dnia 31 grudnia 2008 r. Główny Inspektor Transportu Drogowego przygotowuje jednolitą krajową strategię kontroli, o której mowa w art. 54 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1 niniejszej ustawy.

---

⁷⁾ Zmiany tekstu wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 109, poz. 1031, Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 128, poz. 1351, z 2005 r. Nr 132, poz. 1103 i Nr 143, poz. 1203, z 2006 r. Nr 226, poz. 1648 oraz z 2007 r. Nr 89, poz. 589 i Nr 99, poz. 664.

Art. 7.

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 89 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 89 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 8.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 4 w zakresie art. 54b ust. 2 i 3, który wchodzi w życie z dniem 1 maja 2009 r.